

DUVAN

FRANCISKANBRÖDERNA T.O.R.

*Tertius Ordo Regularis Sancti Francisci
de Paenitentia*

Påskan 2020

När Aposteln Paulus skulle förklara sin tro för några greker som hade samlats på Areopgan i Aten, presenterade han den Gud som de kristna tillbad genom att nämna ett altare rest bland de övriga där - till "*en okänd Gud*". (Apg. 17:23) Förmodligen kände de flesta till judarnas gudsbild, men inte till Jesus, Guds Son, men när Paulus talade om "*de dödas uppståndelse*" gjorde många "*narr av honom*" fastän en del ville "*höra mer*". (Apg. 17:32) Vi förstår att vad de behövde veta var skillnaden mellan "*en naturlig kropp med fysiskt liv och en andlig kropp med andligt liv*" (1 Kor. 15:44), en kropp sådan Jesus hade då han uppstod från de döda.

Glad Påsk!

TACK

För dina gåvor
och allmosor och

dina förböner,

**och ditt arbete, och alla
dina insatser.**

GLAD PÅSK!

MEN VAR INTE GREKERNA KROPPSDYRKARE ?

Jo! Absolut! Nästan alla grekiska män var hängivna kroppsbyggare. De slöt upp till sista mannen för atletiska tävlingar, ärade krigshjältar och prisade militär-stordåd. OCH deras officiella "gudar" såg ut som en panteon av manliga och kvinnliga skönhetsmodeller, både de som skulle vara äldre och de som skulle vara yngre. Den högintellektuella grekiska filosofin hade dock lärt många att betrakta deras "gudar" mer som symboler och de uppfattade "materia" som helt förgänglig.

Platon var en "transcendentalist" och "mystiker", kan man säga, eftersom han ansåg att människan, utöver sin kropp, som var "dödlig" – hade en "odödlig själ". För honom var Gud, "formen av det Goda", och mycket abstrakt och opersonlig. Vad gäller "den odödliga själen" trodde han på ett slags "reinkarnation" eller "transmigration" efter att själen hade varit i Hades och för att sedan återvända.

I tiden efter Aposteln Paulus levde, utvidgades "nyplatonismen". Platons begrepp, "formen av det Goda", till "den ENE", som är både "det Goda, det Sanna och det Sköna", men inte heller blev "nyplatonism" fokuserad på ett personligt förhållande till Gud och inte heller rymde den någon tanke på kroppens uppståndelse.

Aristoteles var mer "naturalistisk", men ändå en "dualist", eftersom han också ansåg att "den rationella själen" som gav kroppen liv, var "immateriell". Den

var dock "dödlig". På engelska kallas hans gudsbild "the Unmoved Mover" (den orubbliga orsak till allt som är och sker), en substans, och "primus mobiles" (den första orsaken), men som också var opersonlig. Han ansåg att själen inte hade någon fortsatt individuell existens och trodde varken på "reinkarnation" eller "transmigration".

Över hela den antika världen inklusive Grekland fanns mycket respekt för judendomen, som kontra hedendomen trodde på en enda Gud och krävde en hög moral, men den kristna läran med betoningen på att Guds Ord (*Logos*), Guds Son, som blev "kött", en människa med kropp och själ, och som uppstod kroppsligen från de döda, stred mot deras syn på "materia". Antagligen verkade betoningen på Jesu person, som sade "Jag är uppståndelsen och livet," (Joh. 11:25) också oförenlig med en riktig filosofisk attityd för de flesta på Areopagen.

KRISTEN TRO ÄR VARKEN GRUNDAD PÅ FABLER ELLER FILOSOFI .

Guds Sons lidande, död och uppståndelse, var hans människoblivandes mål, då den himmelske Fadern ingrep i historien för människans frälsnings skull. Således talar vi om historiska händelser och frälsningshistoria, inte om filosofi och definitivt inte om fabler. Därför är den apostoliska trostraditionen och de samlade nytestamentliga bibelböckerna så viktiga för vad vi kallar den gudomliga uppenbarelse och Kyrkans auktoritativa trostradition och läroäm-

bete. Kyrkan kom också att bearbeta grekisk filosofi då hon använde den för att göra trons innehåll mer begriplig för förnuftet, men fabler förblev trons motsats och Kyrkan menade att utöver förnuft är och förblir tron beroende av den gudomliga uppenbarelse.

DEN UPPSTÅNDNE KROPPEN.

Att lärjungarna, Maria Magdalena och Jesu moder, Jungfrun Maria, fann Jesu grav tom och sedan fick se honom i kroppslig gestalt, tala med honom, ta på honom, äta med honom, omvittnas, men även att hans utseende var annorlunda, för han kunde passera genom lyckta dörrar, plötsligt förflytta sig till andra platser, och till sist för upp till himmelen, gjorde det helt klart att hans kropp hade förhärligats – motsvarande vad som skedde på förklaringens berg där hans utseende ”gudomliggjordes”.

Han fick inte bara den naturliga kroppens fysiska liv tillbaka med kroppens atomer och molekyler, hormoner, kemikalier, vävnader m.m., utan på ett mirakulöst sätt en övernaturlig kropp ämnad såväl för himmelen som för jorden, en sådan som de troende skall få vid den allmänna uppståndelsen.

Den övernaturliga eller ”andliga” kroppen, som kallas ”förhärligad”, beskrivs mer i detalj av Kyrkans teologer, som (1) ”lysande” (d.v.s. kunde avge ett himmelskt sken); (2) oförgänglig (d.v.s. inte kunde skadas, bli sjuk, åldras o.s.v.); (3) ofördröjlig rörlig (d.v.s. kunde förflytta sig eller penetrera utan hänsyn till tid, rum och materia); samt (4) andligt sammanställd, (d.v.s. helt styrd

av viljan). Kort sagt, Jesus hade en kropp som helt överträffar en bekransad olympisk hjälte och hade större makt än någon konung, fastän med förmågan att visa egenskaper av sin gamla kropp, som när han visade sina sårmärken just för att åskådliggöra identiteten av den gamla kroppen och den förhärligade kroppen.

VID UPPSTÅNDELSEN ÅTERS KAPAS DE FRÄLSTAS KROPPAR.

Enligt katolsk lära har endast vår Herre Jesus Kristus, som uppstod från de döda vid Påsken och för upp till himmelen 40 dagar senare, och den Saliga Jungfrun Maria, som blev upptagen till himmelen i samband med sin död, förhärligade kroppar. Resten av alla andra mänskliga kroppar kommer att förstöras vid världens undergång, men vid den allmänna uppståndelsen kommer de troende att få ”andliga kroppar”, förhärligade enligt ovanstående, men med samma personliga identitet p.g.a. den odödliga själen. Som det står i den Heliga Skrift: ”Det skall bli en ny himmel och en ny jord.” (Upp. 21:1a)

Varför Drabbas Vi av Pest och Pandemi ?

Gud skapade människan och naturen och människans historia och han råder över dem och givetvis över frälsnings historia. Därför är det nödvändigt för den troende att sålla bort uppfattningar om pest och pandemi som inte stämmer med den traditionella kristna gudstro och läran om människan

Det nuvarande pesten och pandemin är givetvis en naturkatastrof, men det betyder inte att vi som tror bör övergå till en deistisk syn på Gud och hans förhållande världen, människan, historien eller en hednisk. Det är hans vilja att dra alla till sig och skänka dem såväl ett evigt liv i honom som ett jordiskt liv. Ännu mindre att vi på ett panteistiskt sätt borde vi se honom som identisk till världen och pesten och pandemin som illusioner. Ännu värre vore att personifiera naturen, göra en "avgud" av henne och på ett helt ovetenskapligt sätt tala om henne som en hedning talar om henne, som om hon håller på att straffa oss. Naturen, och även pesten och pandemin, är verkligheter och vi skall använda naturvetenskap, medicinsk vetenskap och alla mediciner kunskaper och tekniker att bekämpa den. Vi kristna vet att vi inte lever i någon "paradis" här på jorden – att vi lever i en "fallen" värld och att naturkatastrofer som stormar, översvämningar, vulkanutbrott, svält, jordbävningar, okontrollerad brand, klimatförändringar, kolliderande asteroider, solfläckar o.s.v., ja även pest och pandemi drabbar dem som man kan kalla skyldiga och oskyldiga, rättfärdiga och syndare, vilket givetvis inte hindrar att de ses som en aspekt av den "fallenhet" som kom tillstånd då människan ville bli sin egen sin egen "gud". Arvsynd (ursyns) konsekvenser drabbar alla.

Här måste det inskräpas att katolsk teologi aldrig kunnat betrakta pandemi "ett straff" (*poena*) för synd i egentlig mening, ty den drabbar inte endast dem som personligen syndar. Den principen har Jesus klargjort. (Luk. 13:f.) Egentligen måste Guds allmakt, allvetande, godhet och försyn bringas i överensstämmelse med hela uppenbarelsen som ger en mångfacetterad bild av Gud. Den måste systematiseras med hjälp av en teologisk-filosofisk analys för att förstå hur Gud kan tillåta det som för tillfället tycks strida mot hans eviga frälsnings vilja. Gud vill inte att vi synda överhuvudtaget, men han tillåter det!

Det nuvarande pesten och pandemin är en real-politiska tillfällen båda för höger och vänster, och även för dem som vill driva politik i Kyrkan. Att ämbetsbärare, särskilt sådana som har mycket makt vill förverkliga politiska ambitioner i Kyrkan och/eller alliera Kyrkan med världsliga makthavare, är tyvärr inte bara något som hörde till medeltiden, då det fanns gott om exempel både på biskopar och påvar som främjade det ena eller det andra riket som tillhörde "den här världen". Då som nu är detta i direkt kontrast till Jesus som sade: "Mitt rike är inte av den här världen". (Joh. 18:37)

Världen idag, särskilt Västvärlden, och dess olika samhällen, och Kyrkan, är mycket splittrade. Å ena sidan vill många att det blir en ny och allomfattande världsordning som

människan till rätten av människor att fritt flytta till andra länder, till alla frågor kring sexuellt identitet, abort, äktenskapet, barnuppfostran, dödshjälpen m.m. och eventuellt vill man också införa ett mer socialistiskt samhällsskick och ett monetärt system utan pengar, d.v.s. enbart med plastkort som banker, politiska partier och förmodligen, elitära finansierare, kontrollerare, och ett rättssystem och hälsovårdsmyndighet, som F.N. dirigerar med supernationell makt. Dessa anser att detta är vad den nuvarande pandemin kräver politiskt.

Å andra sidan anser också många människor den exakta motsatsen – att globaliseringen och gränslösheten har gått för långt och vårt beroende av ”utländsk” produktion av livsnödvändiga ting. Man anser att riktiga gränser, bevarandet av olika kulturer, frikonkurrens mellan olika ideologier, förespråkare för diverse framtidsprognoser vad gäller naturvetenskap och filosofi, främjar både människans frihet beträffande naturvetenskaplig forskning, politisk utveckling, akademisk otvungenhet m.m. I stort är detta fråga om en ”populistisk” reaktion, med en viss höger vridning, och ibland med argument för gammaldags ”nationalism”. Dessa anser att detta är vad den nuvarande pandemin kräver politiskt.

Samtidigt har vi ett återuppvaknande ”islam”, som eftersträvar, än en gång, världsdominans på sina ursprungliga fundamentalistiska grunder i opposition till västvärldens kristendom, inklusive katolicism, som tycks vara helt splittrad över det postmoderna västvärldens uppbrott från sin kristna tro och moral. Islam har en mäktig demografiska överlägsenhet. Något ”svärd” kommer knappast att behövas om den yngre generationen motstår sekulariseringen.

Den nuvarande pesten och pandemin betraktas, vad man än säger om dess naturvetenskapliga förklaring och politiska konsekvenser, av dem som absolut inte vill att Kyrkans lära, moral och liv skall likformas vid den postmoderna världens, som ”en varning”, ett gissel (inte ett egentligt straff), genom vilken Gud vill väcka oss alla till den uppenbara faran vi befinner oss i. Franciskanen, d.h. Bernardino av Siena (1380-1444) sade: ”*Tria sunt flagella (piskor) quibus Dominus castigat (rättar oss) – krig, pest och hungersnöd.*” D.h. Birgitta av Sverige, Katerina av Sienna och många andra helgon sade det samma under medeltiden. Ja, ”Jesus (också) gjorde ett gissel [...] och drev ut dem som sålde får och oxar och växlade pengar i templet [...]” (Joh 2:15), vilket är en mycket viktig aspekt av Guds självuppenbarelse i honom.

Bön om Räddning från Pesten på Franciskusgården.

Vi bönfaller dig, Herre, och uppsänder ett nödrop om, att du avvärgar denna pest som har blivit till en pandemi bland oss, som hotar att skada och döda så många, ty vi förstår att denna farsot endast kan hejdas när du förbarmar dig över oss, förlåter dem som vänder sig till dig i tro och bekänner sin synd och skuld, och att du skänker oss, och alla människor, tid till bot och bättring. Genom vår Herre Jesus Kristus, din Son, som lever och råder, med dig, Fader, och den Helige Ande, en enda Gud, från evighet till evighet.

AMEN.

R. Heliga Maria, Hälsans Moder !

V. Bed för oss.

R. Sankta Corona, Guds martyr och vår förebedjerska!

V. Bed för oss.

... hos oss på Klostret

Klosterkatten, Ragnar, har alltid praktiserat "*social-distansering*" och drivit bort varje katt som sätter ett tass i Franciskusgårdens trädgård, i all synnerhet då han har hört att inte bara "*big*" kats, utan också "*vanliga*" katter, kan infekteras med "*corona*". Vidare tigger han aldrig mat, sitter i knäet, eller "*gosar*" med någon som försöker tränga sig därtill. Han trivs i dagens "*halv-karantän*" och tycker att den skall alltid råda.

